

utržiti, a to podle § 15 odh. ř. nikoliv jako u pozemků podle plochy, nýbrž podle objektů. Jak se mají odhadovati stavení náležející k velkým statkům, ustanovuje podrobně § 18 odh. ř. Pokud jest jich třeba k řádnému hospodaření, neodhadují se zvláště, nýbrž bere se zřetel jen na udržovací náklady, po případě na náklady potřebné na opravu. Stavení, jichž není třeba k řádnému hospodaření a která neposkytují a ani pronájmem by neposkytovala výtěžek, mají se odhadnouti přímo cenou, které by se pronájmem za ně utržilo, tedy nikoliv podle plošné míry, nýbrž podle jednotlivých objektů. Jelikož se odhad děje k určitému dnu, musí býti předem zjištěn stav velkostatku v tento den. K vyvrácení námitky, že odhadováno bylo podle stavu, ve kterém byl velkostatek shledán při odhadu v srpnu 1927, kdy novým vlastníkem bylo do něho investováno 900.000 Kč, nestačí proto prostý poukaz na to, že znalcům nebyly jednotlivé opravy a investice hlášeny. Zjistiti skutečný stav nemovitosti v den již uplynulý přísluší soudu pomocí všech prostředků nesporného řízení. Tam, kde nestačí ohledání nemovitosti a udání znalců, nutno vyslechnouti i účastníky, po případě jiné přezvědné osoby. Jelikož odhadní řízení nebylo provedeno podle zásad právě vytknutých, musilo býti vyhověno dovolacímu rekursu odpůrcovu, usnesení nižších soudů býti zrušeno, a prvnímu soudu uloženo, by přibral nové znalce, v řízení pokračoval a znova rozhodl. Tím se stal bezpředmětným dovolací rekurs zemského inspektorátu, pokud vytýká rekursnímu soudu početní chyby. Pokud jde o otázku, zda rekursní soud právem vyloučil z odhadní ceny náklady osevu 67.922 Kč, jest navrhovateli dáti za pravdu již proto, že tímto rozhodnutím předbíhá rekursní soud rozhodnutí správního úřadu pověřeného vyměřením dávky. Když zemský inspektorát žádal, by bylo při odhadu přihlíženo také k osevu, bylo mu vyhověti způsobem nepředbíhajícím správnímu úřadu tak, jak učinil první soud. Poukaz k tomu, že se podle posledního odstavce § 5 dávkového řádu při vyměřování dávky nepřihlíží k ceně příslušenství, nedopadá. Příslušenstvím rozumí se tu jen příslušenství v užším slova smyslu, zmíněné v § 296 obč. zák., tedy samostatné předměty, jimiž vlastník vybavil nemovitost za účelem jejího obhospodařování, a které mohou beze porušení podstaty nemovitostí býti kdykoliv odstraněny neb vyměněny. Ještě v dávkovém řádu ze dne 23. září 1920, čís. 545 sb. z. a n. byl § 296 obč. zák. v § 5 výslovně citován, citace byla v novém dávkovém řádu (dodatek III. k vládnímu nařízení ze dne 27. dubna 1922, čís. 143 sb. z. a n.) vypuštěna jen proto, že dávkový řád byl rozšířen na Slovensko, kde všeobecný občanský zákonník není zákonem. Osev není příslušenstvím nemovitosti podle § 296 obč. zák., semeno ztratilo vyšetím povahu samostatné věci a stalo se součástí pozemku, osetím zvýšila se hodnota pozemku způsobem, jenž nemůže při určení jeho ceny zůstatí bez povšimnutí.

Čís. 9183.

Vymáhající věřitel, jenž nevznesl při dražebním roku odpor proti příklepu pro vadu podle § 184 čís. 7 ex. ř., nemůže tuto vadu uplatňovati

v rekursu. Rekurs takový jest odmítnouti, rekursnímu soudu jest však přihlížeti z úřadu k vadě podle § 184 čís. 7 ex. ř.

Nesplozenému potomstvu nelze udělití příklep k dražené nemovitosti. Příklep jest odepříti i osobám již splozeným, vystupují-li při nejvyšším podání s nesplozeným potomstvem jako celek.

(Rozh. ze dne 19. září 1929, R I 717/29.)

Při dražebním roku udělil s o u d p r v é s t o l i c e příklep exekučně vydražených nemovitostí nezl. Janu a Bedřichu A-ovým a dalším ještě nenarozeným manželským dětem Emila A-a. R e k u r s n í s o u d k rekursu vymáhajícího věřitele zrušil rozvrhové usnesení i s předchozím exekučním řízením při dražebním roku pro zmatečnost a uložil prvému soudu, by v exekučním řízení ve smyslu § 169 ex. ř. pokračoval a zároveň zařídil příslušné knihovní zápisy. D ů v o d y: Napadené usnesení jest zmatečné, ježto příklep byl udělen nabízeči, jenž nemá způsobilosti k uzavření smlouvy a k nabytí vydražených nemovitostí (§ 184 čís. 7 ex. ř.). Nenarozené a dokonce dosud nepočaté dítě, o něž jde v tomto případě, nelze považovati za osobu ve smyslu § 16 obč. zák., nepoživá ochrany § 22 obč. zák. a nemůže jako právní podmět ani nabytí práv ani se s právní účinností zavázati aniž může býti pro ně zřízen zástupce. Vzhledem k tomu, že takové děti vystupují jako nejvyšší podatelé a nabyvatelé vedle žijících dětí, zastoupených jich otcovským opatrovníkem, jest tyto děti považovati za jeden celek a pro nezpůsobilost těchto ještě nepočatých dětí k nabývání práv a vzhledem k § 10 knih. zák. jsou vyloučeny i děti již žijící z nabytí vydražené nemovitosti. Jde tedy o zmatečnost řízení, jímž byly nemovitosti příklepnuty neexistující osobě vedle osob již existujících, tento nedostatek nelze napravit a proto bylo exekuční řízení, pokud jest dotčeno zmatečností, zrušeno.

N e j v y š š í s o u d vyhověl dovolacímu rekursu nezl. Jana a Bedřicha A-ových, jakož i ještě nenarozených manželských dětí Emila A-a, a změnil napadené usnesení potud, že odmítl rekurs vymáhajícího věřitele, nevyhověl však dovolacímu rekursu, pokud rekursní soud z úřadu zrušil, správně změnil usnesení prvního soudu v ten rozum, že odepřel udělení příklepu vydražitelům a uložil prvému soudu, by v exekučním řízení pokračoval a provedl příslušné knihovní zápisy.

D ů v o d y:

Pokud dovolací rekurenti napadají usnesení rekursního soudu po stránce formální, vytýkajíce, že usnesením bylo rekursu vymáhající věřitelky proti udělení příklepu z důvodu § 184 čís. 7 ex. ř. vyhověno, kdežto prý bylo rekurs jako nepřipustný odmítnouti, jest výtku oprávněná. Podle § 187 ex. ř. mohou osoby v tomto § uvedené, mezi něž patří též vymáhající věřitel, odporovati udělení příklepu rekusem pro vady vytčené v § 184 ex. ř. jen tehdy, když pro tyto vady vynesly odpor při dražebním stání. Vymáhající věřitelka nevnesla pro vadu podle § 184

čís. 7 ex. ř., v rekursu uplatňovanou, při dražebním roku odpor proti příklepu, její rekurs proti příklepu pro tuto vadu byl nepřipustný a správně bylo jej odmítnouti (§§ 526 c. ř. s. a 78 ex. ř.). Tak se mělo státi, i když k vadě příklepu podle § 184 čís. 7 ex. ř. jest přihlížeti z úřadu (§ 186 první odstavec ex. ř.) a i když rekursní soud uznal udělení příklepu podle uvedeného místa zákona za vadné. Tu bylo na rekursním soudu, by zrušil příklep z úřadu, nikoli však, by jej zrušil, vyhovuje nepřipustnému rekursu. Bylo proto částečnou změnou usnesení rekursního soudu vyhověti dovolacímu rekursu potud, že se rekurs vymáhající věritelky jako nepřipustný odmítá.

Ve věci samé jest přisvědčiti právnímu názoru rekursního soudu, že děti dosud ani nezplozené nejsou osobami po rozumu §§ 16 a 22 obč. zák. a nemohou se státi ani podmínky práv neb závazků ani nejsou způsobilé k právním jednáním. Odůvodnění tohoto názoru rekursním soudem jest v podstatě správné a k vůli úplnosti dodává se jen toto: § 274 obč. zák. sice ustanovuje, že lze zřídit opatrovníka i potomstvu dosud nezplozenému, ale toto ustanovení jest výjimečným a platí jen ve zvláštních případech. Zákon dovoluje, by bylo pečováno i o takové potomstvo fideikomisárními substitucemi (§ 612 obč. zák. a dvor. dekret ze dne 29. května 1845, čís. 888 sb. z. s.), rodinnými fideikomisy (§ 618 obč. zák.) a nadacemi (§ 646 obč. zák.). V těchto případech nutno i takovému dosud nezplozenému potomstvu zřídit opatrovníka, by nebylo zkráceno v případě, že mu bylo něco zůstaveno na případ smrti. Ustanovení toto nelze však zevšeobecňovati v ten rozum, že občanský zákon uznává nezplozené potomstvo za osoby v každém směru, že je prohlašuje za způsobilé k nabytí práv a k právním jednáním vůbec. Ten smysl nemá ani ustanovení § 274 obč. zák. ani ustanovení dvor. dekretu ze dne 29. května 1845, čís. 888 sb. z. s. (Viz Ehrenzweig, System rak. práva soukromého 1925 § 63, Stubenrauch Komentář k obč. zák. str. 343). Nejsou tedy nezplození potomci způsobilými uzavíratí smlouvy a nemohli tudíž ani v dražebním řízení koupiti nemovitost, o niž tu jde. Jest tu případ § 184 čís. 7 ex. ř., k němuž měl podle § 187 ex. ř. první soud z moci úřední přihlížeti a, an tak neučinil, zrušil, správně změnil právem rekursní soud z úřadu usnesení prvního soudu a vydražitelům, mezi nimiž byli i potomci nezplození, příklep odepřel. Též je správným právní názor rekursního soudu, že jest všechny vydražitele považovati za celek a že nutno, byly-li mezi vydražiteli osoby nezplozené, příklep odepřítí všem, neboť by se podíly jednotlivců nedaly podle § 10 knih. zák. určití v poměru k celé nemovitosti.

Čís. 9184.

Normální soulož a otěhotnění není tělesným poškozením ve smyslu § 1328 obč. zák.

Otěhotnění po souloži není náhodou podle § 1311 obč. zák.

Umělé přerušení těhotenství není slehnutím, jež má na mysli § 167 obč. zák.

(Rozh. ze dne 19. září 1929, Rv I 88/29.)